

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

ב:

עין משפט
ר מצוה

ג א מ"י פ"ט מה' נדונשן ה"ל ת סמנ
עין נ טו"ש פ"ט ס"י
קמח ס"ר א'
ד ב מ"י ט"ו כ'
טו"ש"ט ס"פ ס"י כ'
ה ג מ"י ט"ו כ' י' סמנ
ט טו"ש"ט ס"פ ס"י
קמח ס"ר א'
ו ד מ"י ט"ו כ' י' י' סמנ
ט טו"ש"ט ס"פ ס"י קמח
ס"פ ג'
ו ה מ"י ט"ו כ' י' טו"ש"ט
ס"פ ס"ר א'

תוספות ר"ד

אמר רבא ולענין גיטין אינו
כן. טענת אונס מועלת שאם
נתן גט לאשתו שאם לא
אבוא וכל וכן פלוגי דא
נט. ונאנס ולא בא ה"ו ט'
ואין יכול לומר אונס
היינו. אלמא קסבר אין
אונס בגיטין. א"ר אמר
רבא וכן לענין גיטין.
אלמא קסבר י"ט אונס
בגיטין. ואע"ג דר"ל
הלכה כלישנא בתרא. הכא
הלכה כלישנא קמא דרבי
אמרין בגיטין בשמעתא
קמייתא כפי השולח. הורא
דא"ר אי לא שביבא כמאן
יעד תלתין יומין להי
נישא כי פסא יום תלתין
א"ל הוה טרונגא לפאי
נחיש לה. אי פסוס אונס
אין אונס בגיטין. אלמא
קסבר לה להמירא דאין
אונס בגיטין:

פשיט רב אחאי. הך בעיא ממנמינן דקמיני לא נישאו ולא קמיני
לא נשאו לישתמע שהבעלים מעכבים: **אלא לא נישאו.** הן לבעלים.
מלה העכבה נשים: ואידי **דנפא רישא בדידי.** ומניין לכתולה
שנים עשר חדש ולאמנה שלשים יום: **ולענין גיטין אינו כן.** אלפיך
קאי דלשמעינן שכתב האונס

פוטרתו מן המזונות לענין גיטין אין
טענת אונס מועלת אם נתן גט
לנשואו ע"מ אם לא אבא עד זמן
פלוגי יבא גט (ונאנס) ולא בא הכי
זה גט ואינו יכול לומר אונס מהימי:
אלמא קסבר אין אונס בגיטין. אין
טענת אונס בגיטין. ולקמיה מפרכי
טעמא: אינו גט. ואם אין לה"י ננים
זקוקה ליבס: **מס הוא דאינו גט.**
דבא לא שויא גיטא עד י"ב חדש

והוא מת בחייו הזמן ומאן קא מגרש
לה מהשתא אין המתים מגרשים:
מס הוא דאינו גט. משום דלן גט
לאחר מיתה אבל משום אונס אחרינא
לא מפיק גיטא אלמא אין אונס
בגיטין דאי שקלא דעתך חלה נמי
אינו גט דלמי חלה וכן שנת
שאיין אונס גדול מזה: **היא גופא**

קמ"ל. כלומר האי דתנא מת לאו
לדיוקא דילה תניה למידק חלה חלה
הכי זה חלה לאשמעינן היא גופא
דלן גט לאחר מיתה ואפי' בלא תנאי
טעון האומר לנשואו הכי זה גיטין
לאחר מותי אינו גט לפטורה מן
היבס: **זו גיטא אם כתיב** שכיב
מרע שכתב גט לנשואו נאחד מן
הנשואות הללו זה גיטין אם נתיי או
זה גיטין מחולי זה ומשפוק חולי זה
(מעלי) משמע והוא מת מחולי חולי
לא אמר כלום שהי משפסק אינו
כתיב ואינו יכול לגרש: **דלמא.**

הא דלגיטין סיפא אם לא באתי
וכו' לפוקי מדרכותיני אינטיך
דפליגי טענה ואמרי דלן גט לאחר
מיתה הוא דכיון דכתוב בגט זמן
מכתיבו הוא מוכיח שקי אמר לה
אם לא באתי לאומו זמן יבא גט
למפרע מהיום דאי לא משוי גיטא
עד שנים עשר חדש למה כתב יום
מכתיב הגט בחייו לכתוב אם לא
באתי לר"ה פלוגי יבא גט: **הסיורא**
לינשא. בלא תלידה להאי דלא לא
באתי: **ומנו של עשר מוכיח עליו.**
לא לתס נכתב זמנו לחייו אם לא

להודיע שמיים הכתיבה והמקרה
הוא מגרשה אם לא יבא לחייו זמן
הלך אע"ג דלא כתב זה גיטין מהיום
אם לא באתי כו' כמאן דכתב מהיום
דמי. ובבבא בתרא (דף קו.) אמרה
דמי יומי דתנן הכותב נכסיו לנטי לרין שימכו מהיום ולאחר
מיתה ואם לא כתב מהיום אינה מתנה רבי יוסי אומר אינו לרין:
ואלא מסיפא. נמר רבא דלן אונס בגיטין: **הרי זה גט.** ואע"ג
דלן אונס גדול ממיתה אלמא אין אונס בגיטין והוא דין תלה:
דלמא מס דוקא. דכל עצמו שכתב לה גט מתמתן כן כתב לה שאם
ימות יבא גט למפרע שלא חיזוק ליבס ובהאי אונסא לא ניחא ליה
למיטל גיטא אבל דאונסא אחרינא דינחא ליה לבעולי גיטא ביה אימנא
לך יש אונס בגיטין: **ופסקיה מבבא.** הנהר הפסקיה שהיתה המעבורת
מצד העיר ולא יכול לעבור: **הוא דאחאי.** שכתבתי: **לא שמיא מסיא.**
יהי גיטא ואם רצתה מינשא לאחר וגם לכהונה נפקלת מהיום:
זמנין

הוא דאחאי שכתבתי: **לא שמיא מסיא.**
יהי גיטא ואם רצתה מינשא לאחר וגם לכהונה נפקלת מהיום:
זמנין

הוא דאחאי שכתבתי: **לא שמיא מסיא.**
יהי גיטא ואם רצתה מינשא לאחר וגם לכהונה נפקלת מהיום:
זמנין

מציא אמרה ליה נסתחפה שדרו. ואינו יכול לטעון דלדרכה
מזלה גרם דכיון דלא מפקדא אפריה ורביה לא
מינשא כדלמרינן בהנא על יבמתו (יבמות, דף סד:) ועוד דהאשה
היא אדה של הנבל ואין הנבל אדה שלה: **לפיכך חלה הוא אינו**

דלא מציא אמרה ליה נסתחפה שדרו כי
תיבעי לך שלא בשעת ווסתה מאי כיון דלא
בשעת ווסתה הויא מציא אמרה ליה נסתחפה
שדרו או דלמא כיון דאיבא נשי דקא
משנייא ווסתיהו כשעת ווסתה דמי פשיט
רב אחאי הגיע זמן ולא נישאו אוכלות משלו
ואוכלות בתרומה לא נשאו לא קתני אלא
לא נישאו היכי דמי אי דקא מעכבין אינהו
אמאי אוכלות משלו ואוכלות בתרומה אלא
לאו דאיתנים כי האי גוונא וקתני אוכלות
משלו ואוכלות בתרומה אמר רב אשי לעולם
אימא לך כל אונסא לא אכלה ודקא מעכבי
אינהו ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני לא
נשאו ואידי דתנא רישא בדידיה תנא נמי
סיפא בדידיה: אמר רבא ולענין גיטין אינו

כן אלמא קסבר רבא אין אונס בגיטין מנא
ליה לרבא הא אילימא מהא דתנן ה"הרי
זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט הא חלה הכי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והוא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא יהי
זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה
הכי זה גיטין לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרכותינו דתניא ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבותינו אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא י"מ מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הכי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ולא ניהא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא דדהוא דאמר להו אי
לא אחינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא חוב בסוף תלתין יומין ופסקיה אמר אמר
להו חו דאתאי חו דאתאי אברא שמואל
לאו שמיא מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לארנווי ולא אחתי איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא לחיין גט
זימנין

ה"הרי זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט הא חלה הכי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והוא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא יהי
זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה
הכי זה גיטין לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרכותינו דתניא ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבותינו אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא י"מ מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הכי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ולא ניהא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא דדהוא דאמר להו אי
לא אחינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא חוב בסוף תלתין יומין ופסקיה אמר אמר
להו חו דאתאי חו דאתאי אברא שמואל
לאו שמיא מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לארנווי ולא אחתי איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא לחיין גט
זימנין

ה"הרי זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט הא חלה הכי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והוא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא יהי
זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה
הכי זה גיטין לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרכותינו דתניא ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבותינו אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא י"מ מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הכי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ולא ניהא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא דדהוא דאמר להו אי
לא אחינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא חוב בסוף תלתין יומין ופסקיה אמר אמר
להו חו דאתאי חו דאתאי אברא שמואל
לאו שמיא מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לארנווי ולא אחתי איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא לחיין גט
זימנין

ה"הרי זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט הא חלה הכי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והוא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא יהי
זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה
הכי זה גיטין לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרכותינו דתניא ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבותינו אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא י"מ מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הכי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ולא ניהא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא דדהוא דאמר להו אי
לא אחינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא חוב בסוף תלתין יומין ופסקיה אמר אמר
להו חו דאתאי חו דאתאי אברא שמואל
לאו שמיא מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לארנווי ולא אחתי איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא לחיין גט
זימנין

ה"הרי זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט הא חלה הכי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והוא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא יהי
זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה
הכי זה גיטין לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרכותינו דתניא ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבותינו אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא י"מ מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הכי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ולא ניהא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא דדהוא דאמר להו אי
לא אחינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא חוב בסוף תלתין יומין ופסקיה אמר אמר
להו חו דאתאי חו דאתאי אברא שמואל
לאו שמיא מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לארנווי ולא אחתי איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא לחיין גט
זימנין

ה"הרי זה גיטין אם לא באתי מכאן ועד שנים
עשר חדש ומת בתוך שנים עשר חדש אינו
גט מת הוא דאינו גט הא חלה הכי זה גט
ודלמא לעולם אימא לך חלה נמי אינו גט
והוא גופא קמ"ל דאין גט לאחר מיתה אין
גט לאחר מיתה הא תנא ליה רישא יהי
זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה
הכי זה גיטין לאחר מיתה לא אמר כלום
דלמא לאפוקי מדרכותינו דתניא ורבותינו
התירו להנשא ואמרין מאן רבותינו אמר
רב יהודה אמר שמואל כי דינא דשרו
משחא סברי לה כרבי יוסי דאמר זמנו של
שטר מוכיח עליו ואלא מסיפא י"מ מעכשיו
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך
שנים עשר חדש הכי זה גט מת והוא הדין
לחלה דלמא מת דוקא ולא ניהא ליה דתפול
קמי יבם אלא מהא דדהוא דאמר להו אי
לא אחינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא
אתא חוב בסוף תלתין יומין ופסקיה אמר אמר
להו חו דאתאי חו דאתאי אברא שמואל
לאו שמיא מתאי ודלמא אונסא דשכיח שאני
דכיון דאיבעי ליה לארנווי ולא אחתי איהו
דאפסיד אנפשיה אלא רבא סברא
דנפשיה קאמר משום צנועות ומשום פרוצות
משום צנועות דאי אמרת לא לחיין גט
זימנין

תוספות ר"ד

אמר רבא ולענין גיטין אינו
כן. טענת אונס מועלת שאם
נתן גט לאשתו שאם לא
אבוא וכל וכן פלוגי דא
נט. ונאנס ולא בא ה"ו ט'
ואין יכול לומר אונס
היינו. אלמא קסבר אין
אונס בגיטין. א"ר אמר
רבא וכן לענין גיטין.
אלמא קסבר י"ט אונס
בגיטין. ואע"ג דר"ל
הלכה כלישנא בתרא. הכא
הלכה כלישנא קמא דרבי
אמרין בגיטין בשמעתא
קמייתא כפי השולח. הורא
דא"ר אי לא שביבא כמאן
יעד תלתין יומין להי
נישא כי פסא יום תלתין
א"ל הוה טרונגא לפאי
נחיש לה. אי פסוס אונס
אין אונס בגיטין. אלמא
קסבר לה להמירא דאין
אונס בגיטין:

לא נשאו לא קמיני לא נשאו
מקובלן היו כן לקרות לא
נישאו ועוד דאי לא נשאו אלמא
קאי ה"ל למימר נקי בלשון רבים
ואכולת משמעה נמי דמעכבי אינהו
אבל אין לומר דמשמע דוקא דמעכבי
אינהו אבל לא אינהו מדקאמר
לעולם מעכבי אינהו ואידי דתנא
רישא בדידיה כו' דמשום אידי אין
לשונות טעות בספיסא: **מת** הוא
דאינו גט. דלן גט לאחר מיתה
הא חלה הכי זה גט דאי חלה נמי
אינו גט וטעמא דהכא דלית גט
משום אונס אם כן לישמעין חלה
דחי אונס מועט וכ"ש מת דהשתא
כתיב לא חסיק אדעמיה דנמת איכא
למימר יחא ליה ללא תפול קמי
יבם: **ודלמא** י"מ אונסא
ה"ה גט אינו גט. ויש טענת אונס
ודקאמר למיני חלה וכ"ש מת הא
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר
מיתה ואחא לאשמעינן תרבייהו
דש אונס ואין גט לאחר מיתה דאי
יש אונס גרידא אחא לאשמעינן

אבל כי גט לאחר מיתה הוה ליה למינקט חלה וחי אין גט לאחר
מיתה גרידא הוה בעי לאשמעינן לא הוה ליה למינקט הכי זה
גיטין אם לא באתי שטענה הנאי אלמא הכי זה גיטין לאחר מיתה:
הרי זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה אמר רבא
טעמא דכתיבה כמו אחים ולא אפטרופסין ולא שותפין ולא
אריסין ולא כל התורם את שאינו שלו (גיטין דף נב.) דכולהו הוו
משום תורם את שאינו שלו וא"ת ה"היא משנה גופא אמאי אינטיך
הא תנן בדידיא כתיב דגיטין (דף יג. וס.) דלן גט לאחר מיתה
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר מיתה ודפסק קמא
דגיטין (ס' ד"ה לא) פירשו: **דלמא** אפוקי מדרכותינו. אבל מההיא
דרישא לא שמעינן לאפוקי מדרכותינו דאיכא לאוקמה בשאיין כתוב
וזמן בשטר והא דלמרינן (גיטין דף סו.) שלשה גיטין פסולין ומינייהו שאין בו זמן הא אמרינן אם נשאת הולד כשר ומשום דלן גט לאחר מיתה
קתני הכא לא אמר כלום נשאת אי נמי שכחבו בו (שטעו או שנה או חדש דלמרינן כשרי דגיטין (דף ח.) דכשר ואין זמנו מוכיח
עליו אי נמי במאחר: **דלמא** מת דוקא דאי ניהא ליה דתפול קמי יבם. וא"ת בפרק מי שאלחו (גיטין דף עג. וס.) דלמרינן אכלו לרי אין לנו
פירוש אין לנו שיהא גט ואחאי לא הוה גט הא לא ניחא ליה דתפול קמי יבם וי"ל דכאונס דלא שכיח כלל לא חסיק אדעמיה שיריה שיהא גט:
וסברה

אבל כי גט לאחר מיתה הוה ליה למינקט חלה וחי אין גט לאחר
מיתה גרידא הוה בעי לאשמעינן לא הוה ליה למינקט הכי זה
גיטין אם לא באתי שטענה הנאי אלמא הכי זה גיטין לאחר מיתה:
הרי זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה אמר רבא
טעמא דכתיבה כמו אחים ולא אפטרופסין ולא שותפין ולא
אריסין ולא כל התורם את שאינו שלו (גיטין דף נב.) דכולהו הוו
משום תורם את שאינו שלו וא"ת ה"היא משנה גופא אמאי אינטיך
הא תנן בדידיא כתיב דגיטין (דף יג. וס.) דלן גט לאחר מיתה
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר מיתה ודפסק קמא
דגיטין (ס' ד"ה לא) פירשו: **דלמא** אפוקי מדרכותינו. אבל מההיא
דרישא לא שמעינן לאפוקי מדרכותינו דאיכא לאוקמה בשאיין כתוב
וזמן בשטר והא דלמרינן (גיטין דף סו.) שלשה גיטין פסולין ומינייהו שאין בו זמן הא אמרינן אם נשאת הולד כשר ומשום דלן גט לאחר מיתה
קתני הכא לא אמר כלום נשאת אי נמי שכחבו בו (שטעו או שנה או חדש דלמרינן כשרי דגיטין (דף ח.) דכשר ואין זמנו מוכיח
עליו אי נמי במאחר: **דלמא** מת דוקא דאי ניהא ליה דתפול קמי יבם. וא"ת בפרק מי שאלחו (גיטין דף עג. וס.) דלמרינן אכלו לרי אין לנו
פירוש אין לנו שיהא גט ואחאי לא הוה גט הא לא ניחא ליה דתפול קמי יבם וי"ל דכאונס דלא שכיח כלל לא חסיק אדעמיה שיריה שיהא גט:
וסברה

אבל כי גט לאחר מיתה הוה ליה למינקט חלה וחי אין גט לאחר
מיתה גרידא הוה בעי לאשמעינן לא הוה ליה למינקט הכי זה
גיטין אם לא באתי שטענה הנאי אלמא הכי זה גיטין לאחר מיתה:
הרי זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה אמר רבא
טעמא דכתיבה כמו אחים ולא אפטרופסין ולא שותפין ולא
אריסין ולא כל התורם את שאינו שלו (גיטין דף נב.) דכולהו הוו
משום תורם את שאינו שלו וא"ת ה"היא משנה גופא אמאי אינטיך
הא תנן בדידיא כתיב דגיטין (דף יג. וס.) דלן גט לאחר מיתה
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר מיתה ודפסק קמא
דגיטין (ס' ד"ה לא) פירשו: **דלמא** אפוקי מדרכותינו. אבל מההיא
דרישא לא שמעינן לאפוקי מדרכותינו דאיכא לאוקמה בשאיין כתוב
וזמן בשטר והא דלמרינן (גיטין דף סו.) שלשה גיטין פסולין ומינייהו שאין בו זמן הא אמרינן אם נשאת הולד כשר ומשום דלן גט לאחר מיתה
קתני הכא לא אמר כלום נשאת אי נמי שכחבו בו (שטעו או שנה או חדש דלמרינן כשרי דגיטין (דף ח.) דכשר ואין זמנו מוכיח
עליו אי נמי במאחר: **דלמא** מת דוקא דאי ניהא ליה דתפול קמי יבם. וא"ת בפרק מי שאלחו (גיטין דף עג. וס.) דלמרינן אכלו לרי אין לנו
פירוש אין לנו שיהא גט ואחאי לא הוה גט הא לא ניחא ליה דתפול קמי יבם וי"ל דכאונס דלא שכיח כלל לא חסיק אדעמיה שיריה שיהא גט:
וסברה

אבל כי גט לאחר מיתה הוה ליה למינקט חלה וחי אין גט לאחר
מיתה גרידא הוה בעי לאשמעינן לא הוה ליה למינקט הכי זה
גיטין אם לא באתי שטענה הנאי אלמא הכי זה גיטין לאחר מיתה:
הרי זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה אמר רבא
טעמא דכתיבה כמו אחים ולא אפטרופסין ולא שותפין ולא
אריסין ולא כל התורם את שאינו שלו (גיטין דף נב.) דכולהו הוו
משום תורם את שאינו שלו וא"ת ה"היא משנה גופא אמאי אינטיך
הא תנן בדידיא כתיב דגיטין (דף יג. וס.) דלן גט לאחר מיתה
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר מיתה ודפסק קמא
דגיטין (ס' ד"ה לא) פירשו: **דלמא** אפוקי מדרכותינו. אבל מההיא
דרישא לא שמעינן לאפוקי מדרכותינו דאיכא לאוקמה בשאיין כתוב
וזמן בשטר והא דלמרינן (גיטין דף סו.) שלשה גיטין פסולין ומינייהו שאין בו זמן הא אמרינן אם נשאת הולד כשר ומשום דלן גט לאחר מיתה
קתני הכא לא אמר כלום נשאת אי נמי שכחבו בו (שטעו או שנה או חדש דלמרינן כשרי דגיטין (דף ח.) דכשר ואין זמנו מוכיח
עליו אי נמי במאחר: **דלמא** מת דוקא דאי ניהא ליה דתפול קמי יבם. וא"ת בפרק מי שאלחו (גיטין דף עג. וס.) דלמרינן אכלו לרי אין לנו
פירוש אין לנו שיהא גט ואחאי לא הוה גט הא לא ניחא ליה דתפול קמי יבם וי"ל דכאונס דלא שכיח כלל לא חסיק אדעמיה שיריה שיהא גט:
וסברה

אבל כי גט לאחר מיתה הוה ליה למינקט חלה וחי אין גט לאחר
מיתה גרידא הוה בעי לאשמעינן לא הוה ליה למינקט הכי זה
גיטין אם לא באתי שטענה הנאי אלמא הכי זה גיטין לאחר מיתה:
הרי זה גיטין אם כתיבתי זה גיטין מחולי זה אמר רבא
טעמא דכתיבה כמו אחים ולא אפטרופסין ולא שותפין ולא
אריסין ולא כל התורם את שאינו שלו (גיטין דף נב.) דכולהו הוו
משום תורם את שאינו שלו וא"ת ה"היא משנה גופא אמאי אינטיך
הא תנן בדידיא כתיב דגיטין (דף יג. וס.) דלן גט לאחר מיתה
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר מיתה ודפסק קמא
דגיטין (ס' ד"ה לא) פירשו: **דלמא** אפוקי מדרכותינו. אבל מההיא
דרישא לא שמעינן לאפוקי מדרכותינו דאיכא לאוקמה בשאיין כתוב
וזמן בשטר והא דלמרינן (גיטין דף סו.) שלשה גיטין פסולין ומינייהו שאין בו זמן הא אמרינן אם נשאת הולד כשר ומשום דלן גט לאחר מיתה
קתני הכא לא אמר כלום נשאת אי נמי שכחבו בו (שטעו או שנה או חדש דלמרינן כשרי דגיטין (דף ח.) דכשר ואין זמנו מוכיח
עליו אי נמי במאחר: **דלמא** מת דוקא דאי ניהא ליה דתפול קמי יבם. וא"ת בפרק מי שאלחו (גיטין דף עג. וס.) דלמרינן אכלו לרי אין לנו
פירוש אין לנו שיהא גט ואחאי לא הוה גט הא לא ניחא ליה דתפול קמי יבם וי"ל דכאונס דלא שכיח כלל לא חסיק אדעמיה שיריה שיהא גט:
וסברה

מסורת הש"ס

(א) גיטין ב' (ג.) א' (ס) גיטין
טו"י פ"ו (א. ב.) גיטין טב
כ"ב ה"ג. (ד) גיטין ע"ג.
(ס) גיטין ב' לה נרמס כה.
(ו) ג' (ה) רש"י (ז) ויהי
תופי זמנין קב: דיה
פרק. (ח) אשבע שנה חדש
מ"ג.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה לא נשאו וכו'
מקובלן היו כן לקרות לא
נישאו ועוד דאי לא נשאו אלמא
קאי ה"ל למימר נקי בלשון רבים
ואכולת משמעה נמי דמעכבי אינהו
אבל אין לומר דמשמע דוקא דמעכבי
אינהו אבל לא אינהו מדקאמר
לעולם מעכבי אינהו ואידי דתנא
רישא בדידיה כו' דמשום אידי אין
לשונות טעות בספיסא: **מת** הוא
דאינו גט. דלן גט לאחר מיתה
הא חלה הכי זה גט דאי חלה נמי
אינו גט וטעמא דהכא דלית גט
משום אונס אם כן לישמעין חלה
דחי אונס מועט וכ"ש מת דהשתא
כתיב לא חסיק אדעמיה דנמת איכא
למימר יחא ליה ללא תפול קמי
יבם: **ודלמא** י"מ אונסא
ה"ה גט אינו גט. ויש טענת אונס
ודקאמר למיני חלה וכ"ש מת הא
דקמני מת הא קמ"ל דלן גט לאחר
מיתה ואחא לאשמעינן תרבייהו
דש אונס ואין גט לאחר מיתה דאי
יש אונס גרידא אחא לאשמעינן

מוסף רש"י

הרי זה גיטין אם לא
באתי כו' אינו גט. דלן
דלא אמר מעכשיו משמע
לאחר י"ב חדש יבא גט
והרי מת בתוך הזמן
זריכיה ליבס (גיטין ע"ג.)
דבא לא אמר שיהא גט
אלא עד י"ב חדש והוא
כבר מת ואין יכול לגרש.
חוקקה ליבס אם אין לו
אכל אי אמר מעכשיו י"ב
גט אם לא באתי עד י"ב
חדש ומת בתוך כך היה זה
גט ואינה זקוקה ליבס (גיטין ע"ג.)
הרי זה גיטין אם
כתיבתי זה גיטין מחולי זה
מחולי זה ומשפוק חולי זה
הרי זה גיטין
לאחר מיתה לא אמר
כלום. דלא נמר לגרשה
אלא עד לאחר מיתה ואין
גט לאחר מיתה ורובין
ב"ב פ"ג.
מעבר המים. שלא
מלא את המעבורת וי"טו
לא שמיא מתאי.
דלא מטי עד הכא ואין
טענת אונס כתנאי גיטין
למימר חיסופא. (ע"ג.)